

culpam fecimus, & in fauilla cineris perpendamus, quid per iudicium facti sumus. R A B A. Tyrus autem & Sidon sunt vires phenicis, interpretatur autem Tyrus angustia, & Sidon venatio, & significat gentes qua venator diabolus in angustia peccatum comprehendit, sed salvator Iesus per euangelium absolutum.

HIERO. Querimus autem vbi scrip-
tum sit, q. in coro-
zaim & Bethsaida do-
min⁹ figura fecerit. Su-
pra legimus. Et circui-
bat ciuitates oēs & vi-
cos, curans omne in-
firmitatem, & reliqua,
inter cetera ergo vr-
bes & viciūs remissus erit
in die iudicij, quam vobis. Et tu
in Capharnaum, nunquid usq: in
dominum exalteberis? Vnde in in-
seuerantia. Non

ergo verum est, quod
in his temporibus, & his locis euangelium eius predicatum non est,
in quibus tales omnes futuros esse prefigebat, quales multi in eius corporali presentia fuerint, qui in eum nec suscitari ab eo
mortuis credere volerunt. Ecce enim dominus attestatur, quod Tyri & Sidoni aucti essent magna humilitatis penitentiam, si
in eis facta esset diuinorum signa viceputum. Porro, si etiam secundam facta, que facti essent, si viuent mortui iudicantur.
profecto quia nubes futuri erant, isti si eis cum tantis miraculis
euangelium suum predicatum non sunt virque puniendi, &
ramen in die iudicij punientur. Sequitur enim. Verumtanum dico
vobis. Seuerius ergo punientur illi, isti remissus. HIERON.

Quod ideo est, quia Tyrus & Sidon naturam tantum legem
calcaverant, ite vero ciuitates post transgressionem naturalis le-
gis & scriptura, etiam signa, que apud eos facta sunt parvuduxerat.
R A B A. Impletum autem hodie videmus, dictum salvato-
ris, quia scilicet Corozaim & Bethsaida praesente domino crede-
re noluerunt. Tyrus autem & Sidon postea euangelizantibus di-
scipulis crediderunt. R E M I G . Capharnaum autem metropoli-
ter Galilee, & insignis ciuitas illius prouinciae, & ideo do-
minus specialiter mentionem illius facit, dicens. Et tu Caphar-
naum, nunquid viq: ad infernum exaltaris, vsq: ad infernum
descendens. HIERO. In altero exemplari, reperiimus. Et tu Caphar-
na, q. viq: ad celum exaltata es, vsq: ad infernales & est duplex in-
telligentia, vel ideo ad inferna descendens, quia contra peditationem
meam superbissime resististi. Vel ideo quia exalata, vsq: in celum
hos hospitio, & meis signis atq: virtutibus tanteum habens priuilegiū, maioribus plectra suplicii, & his quoq: credere noluerit,
& indutus cor lapideum vell auferre. A V G V S T I N V S.

Con. Euange. Hoc autem quod hic dicitur, etiam Lucas com-
memorat continuam cuidam sermoni domini etiam hic ex ipsius ore coniungens, unde magis videtur ipse hoc ordinis illa
commemorare quo a domino dicta sunt, Matthaeus autem sua
recordationis ordinem tenuisse aut illud quod Matthaeus ait:
Tunc copit exprobare ciuitanibus, sic accipendum putant,
ut punctum ipsum temporis voluisse credatur exprimeret, in hoc
quod est. Tunc autem ipsum tempus aliquanto latius quo
hic multa gerebantur, & dicebantur. Quinque ergo hoc cre-
dit, dicit hoc esse bis dictum. Cum enim apud vijnū euangeli-
stam inueniantur quadam, que bis dixerat dominus, sicut
apud Lucam de non rollenda pera in via, quid miru si aliquid
aliud bis dictum ligillatum a singulis dicitur eodem ordine quo dicitur
est. Et ideo diversus ordo appetit in singulis, quia & rurcū ille,
& tunc quando fite continetur ad dictum est.

CHRYSOS. Quia sciebat dominus multos de superiori

questione dubitaueros, & Iudei Christum non receperunt que
genitilias tam prona suscepit, responder hic cogitationibus sol-
vit. Et ideo dicit. Respondens Iesus dixit. Confiteor tibi pater
domine celi & terra. GLORI IDEM qui facis celos & reliquias
in terrenitate quos vis. Vel ad literam. A V G V S T I N V S.

autem & aliter, fortassis erant plurimi in Corozaim & Bethsaida
qui credituri erant, & erant multi in Tyro & Sydone qui non erant
credituri. Et ideo non erant digni euangelio. Dominus ergo ideo
habitatoribus Corozaim & Bethsaidē predicauit, ut illi qui crea-
duti erant, crederent, & habitatoribus Tyri & Sidonis predica-
re noluit, ne forte il-
li qui non erant crea-
duti, contemptu eu-
angelii deteriorare fa-
ci acrocius puniretur. A V G . de bono
perseuerant. Qui-
dam autem disputa-
tor Catholicus non
ignobilis, hunc euangeli-
li locum sic expo-
luit, vt diceret praes-
tissime dominum Ty-
rios & Sidonios a fa-
defuisse postea recep-
turos, cum factis apud
se miraculis credidis-
sent, & misericordia potius non eum illic ista fecisse, quoniam gra-
uiori pene obnoxii furent, quod tam tamen tenuerant reliquisti-
erunt, quam si eam nullo tempore tenuissent. Vel alter. Praefecto
deus beneficia sua, quibus nos liberare dignatur, haec autem
est praedestinatio sanctorum, praescientia scilicet & preparatio be-
neficiorum dei, quibus certissime liberantur quicunque liberan-
tur. Ceteri autem non nisi in mala perditionis iuste diuno iudi-
cio relinquenter, ubi Tyri & Sidoni, qui etiam credere poterant, si multa Christi signa vidissent, sed quoniam ut cre-
derent non eis era datum, & vnde crederent est negatum. Ex
quo apparet habere quodlibet in ipso ingenio diuinū naturaliter
minus intelligentia quo mouentur ad fidem si congrua suis ne-
tibus, vel audent verba, vel signa conspicant, & tamen si detin-
te iudicio a perditionis massa non sunt gratia praedefinitione
discreti, nec ipsa eis adhuc vel dicta diuina, vel facta, per quae
possent credere, si audirent, vnde talia vel videntur. In eadem
perditionis massa reliqui sunt etiam Iudei, qui non poterunt cre-
dere factis in conspicuo suo tam magnis clarisque virtutibus. Cur
enim non poterant credere, non tacuit euangelium dicens.
Cum autem tanta signa fecisset coram eis, non poterant credere,
quod dicitur. Excepit oculos illorum & induit eis cor-
rum. Non erant ergo sic excaecati oculi, nec sic induturum cor Ty-
riorum, & Sidoniorum quin credidissent, si qualia viderentur isti
signa vidissent. Sed nec illis profuit, quod poterant credere, quia
praedestinati non erant, nec illis obfuscat, quod non poterant cre-
dere, si praedestinati essent, vt eos cacos dominus illuminaret,
& indutus cor lapideum vell auferre. A V G V S T I N V S.

Hom. 39.

Lib. 2. c. 31.

Hom. 39.

Lib. 3. c. 12.

Hom. 39.

Ser. 8.

Cap. 8.

mod perturbat p̄cipit, qui declinare laborioſa mundi huius iti
era monet? HIL' A. Et quid iugo ipso ſuauius? quid onere lę-
us? probatior fieri, ſcelere abſtine, bonum uelle, malum nol-
, amare omnes, odire nullum, xterna conſequi, p̄ſentibus
on capi, nolle inferre alteri quod ſibi perpeti ſit moleſtum.

R A B A. Sed quomo-
do iugū Christi sua-
ue cu supra dicatur :
Acta est via, quo du-
citur ad vitam? Sed et
inuenietis requié animabus ve-
stris : Iugum enim meum suave
est, & onus meum leue.

erm. 9. tabili directions du
cedine dilataf. AVG.

N illo tempore : abijt
Iesus per sata sabbato:
discipuli autē eius esu-
frientes, cceperunt vellere spicas

& manducare. Pharisæi autem videntes dixerunt ei: Ecce discipuli effecto adest Spiritus sanctus, qui in exteriori rēnouaret de die in diem, & gustata mentia delitiarum Dei in spe futuræ beatitudinis deliniret, aspera & omnia grauia releuantes patiuntur, ut dolores non aeterni, sed alacritas actionum dolorum precio redimantur, et pennis importuni sunt mercatores, ut tantum. Sed qui has non amant: eadem grauianter, eadem quidem, sed non grauia passa & immania prorsus facilia, & prope tamen ergo facilius ad veram beatitudinem charitatem quantum potuit cupiditas fecit? etiam laetus est lege euangelium, cum in alterius in euangelio ira, concupiscentiaque multa precepta sunt, que A postolus non docet. In lege opera requiriuntur, in euangelio, que tali effectum non habuerit, tamen Euangelium ea praecipit qua possumus, us. hoc in nostro arbitrio est, lex cum volunt effectum, ne adulterium facias. Finge in virginem prostitutam, haec apud euangelio peccat virgo suscipitur, in lege quasi cor

C A P Y I I

in omnibus Christo contradicitur, unde dicit. { In illo tempore abiit Iesus per sata sabbato 3 A V G de C on euani Hoc

autem quod hic sequitur, sine villa repugnatice quæstione commis-
moratur a Marco, & a Luca, sed illi non dicitur. {In illo tempore, vnde
fortassis Matthæus rei gestæ hic ordinem tenuit: illi autem recorda-
tionis sue, nisi latius accipiatur quod dictum est. {In illo tempore}
ideat quo hac multa & diuersa gerebantur, vnde concipitur ista
omnia post mortem Ioannis completa esse. Cum enim Ioannes
discipulos suos ad Christum misisset, creditur post paululum de-
collatus fuisse, vnde cum dicitur. {In illo tempore,} interminatu-
tis ponere videtur. C.H.P. Quæst. 10. cap. 1. p. 14. q. de Communi-

Iom. 40. tps ponere videtur. **CHR Y.** Quare autem per sata sabbato eos du-

cebat, quia oia presciuit, nisi quia volebat soluere sabbatum? volebat quidem sed non simpliciter, ideoque non sine causa id soluit, sed dans occasionem rationabilem, ut & legem celiare faciat, & legem non offendat: & ideo hic vir Iudeos mitiget, naturam necessitatem premittit, & hoc est quod dicitur. **{**Discipuli autem eius esurientes cooperunt vellere spicas, & manducare**}** Quoniam in peccatis, que manifesta sunt: nulla sit excusatio, neque enim occidens, ad suis escusationem potest fureum pretendere, neque qui adulterat, concupiscentiam, sed nec vilam aliam causam, hic tamen famem induces, discipulos ab omni accusatione liberat. **H** **I** **E** **R** **O.** **V**t autem in alio euangelista legimus, propter nimiam importunitatem, nec descendit quidem habebant locum: & ideo quasi homines esriebant. Quod aut segetu spicas manibus confricant: & in ipsis consolantur, vita austerioris indicium est, non preparatas epulas, sed simplicem cibum querentium. **C** **H** **R** **Y.** Tu autem admirare discipulos, qui ita erant oppressi, & nullam corporalium habebant curam, sed contemnebant carnalem mensam & famam oppugnabantur, nec tamen desistebant Christo, nisi enim eos cogiret vehementer esuries, nequaquam hoc fecissent: quid autem Pharisaei ad hoc diceret subditur: **{**Pharisaei autem videtis, dixerunt

Fei. Ecce discipuli tui faciūt q̄bōd non licet facere sabbatis. } AVG.
de o peribus Monachorum. De sabbato autem potius q̄ de furto
discipulis Domini Iudæi calumniati sunt, quia populo Israel per
legem præceptum est, ut in agris suis furem nullum tenerent, nisi
qui secum aliquid vellet auferre. nam qui nihil aliud attigisset, q̄
Cap. 23.

li tui faciunt, quod non licet eis
facere sabbatis. At ille dixit eis:
Non legistis quid fecerit Dauid,
id quod comedisset,
liberū impunitum -
que abire finerent.
HIERO. Nota ve-
ro, q̄ primi Apostoli

C A P. X I I

N illo tempore : abijt Iesu per sata sabbato: discipuli autē eius esu- fientes, cōperunt vellere spicas & manducare. Pharisæi autē vi- dentes dixerunt ei: Ecce discipu- & panes proportionis comedit, quos non licebat ei edere, neque his, qui cum eo erant, nisi solis Sacerdotibus? Aut non legistis in lege, quia sabbatis Sacerdotes in templo sabbatum violent, & sine criminē sunt? Dico autem effecto adest Spiritus sanctus, qui in exteriori rēnouaret de die in diem, & gustata delitiarum Dei in spe futuræ beatitudinis deliniret, aspera & omnia grauia releu- nes patiunt, ut dolores non æterni, sed al- ceris actiorum dolorum precio redimantur. Sed qui has nō amant: eadem grauia nant, eadem quidem, sed non grauia pa- tientia & immania prorsus facilia, & prope- to ergo facilius ad veram beatitudinem chari- seriam quantum poruit cupiditas fecit? etiam lævius est lege euangelium, cum in- ulterius, in euangelio ira, concupiscentiaq; multa præcepta sunt, quæ Apostolus non docet. In lege opera requiriuntur, in euangeli- r, quæ etsi effectum non habuerit, tamen Euangelium ea præcipit quæ possumus, us. hoc in nostro arbitrio est, lex cum vo- unit effectum, ne adulterium facias. Finge in virginem prostitutam, hæc apud euangeliū peccat virgo suscipitur, in lege quasi cor

G & panes proportionis comedit, qui cum ceteros recipiat Apostolos: Paulum tanquam transgressorem legis repudiant. deinde ad excusationē eorum subditur. { At ille dixit eis: Nō legistis, quid fecerit David quando esu- riuit? { Ad confutandam siquidem calumniam Pharisæorum ve- teris recordatur historiæ, quando David fugiens Saulem, venit in Nobe, & ab Achimelech Sacerdote suscep- tus postulauit cibos, qui cum panes laicos non haberet, dedit eis consecratos panes, quib; non licebat vesci, nisi solis Sacerdotibus, & Leuitis? melius arbit- ratus de famis periculo homines liberare, q; Deo sacrificium of- ferre. hostia enim Deo placabilis, eff. hominum salus. Opponit ergo Dominus, & dicit. Si & David sanctus est, & Achimelech Pon- tifex a vobis non reprehenditur, & legis vtrique mandatum pro- babiliter excusatione transgressi sunt, & fames in causa est: cur ean- dem famem non probatis in Apostolis quam probatis in ceteris? Q uamquam & in hoc multa distantia sit. Iti spicas in sabbathio manu confricant, illi panes comedunt Leuiticos, & ad sabbathum solemnitatem accedebant Neominiarum dies, quibus requisitus in conuiuio fugit ex aula regia. C H R Y. Excusans autem dis- cipulos David in medium adducit. Etenim multa Propheta hu- ius erat gloria apud Iudeos. Nec potest responderi, quod David Propheta erat, quia nec propter hoc ei licebat, sed Sacerdotibus solis. tanto autem magis discipulos ab accusatione liberat, quanto maior inuenitur qui hoc fecit. sed etsi David Propheta erat: non tamen qui cum ipso erant. H I E R O. Obserua tamen, q; panes propositionis nec David, nec pueri eius acceperunt antequa mun- dos se a mulieribus esse responderint. C H R Y. Sed dicet ali-

C A P V I I quis. Quid est exemplum hoc ad id quod queritur. Non enim David sabbatum transgressus est: sed in hoc offenditur Christi sapientia.

ata prædicatione cū miraculis vniuit anni
tonem Ioannis factis, transit ad ea quæ facta
anno s. post mortem Ioannis, quando iam
Christo contradicitur, vnde dicit. {In illo
terrata sabbato.} A V G. de Con. euan. Hoc
tur, sine vlla repugnatix quæstione comme-
Luca, sed illi non dicit. {In illo tempore, vnde
geset hic ordine, tenuit: illi autem recorda-
scipiatur quod dictum est. {In illo tempore,}
diuersa gerebantur, vnde concipitur ista
Ioannis completa esse. Cum enim Ioannes
ristum misseret, creditur post paululum de-
m dicitur. {In illo tempore,} interminutus
H R Y. Quare non s. Sabatius du-
tria, qui exemplum fert sabbatis maius. Neque enim est æquale træ-
gredi sabbati diem quod multotiens factum est, & sacram illam
tagere mensam, quod nulli fas erat. Deinde rursus & aliter soluit,
principaliorem inducens solutionem, cum dicit. {Aut nō legitis
in lege, quia sabbatis Sacerdotes in templo sabbathum violant, &
sine crimine sunt?} H I E R . O. Ac si diceret: calumniamini di-
scipulos meos, cur sabbato spicas triuerint, famis necessitate cogē-
te, cum ipsi sabbatum violetis in templo immolantes vias, ce-
dentes tauros, holocausta super lignorum fruem incendio con-
cremant, & iuxta alterius euangelij fidem, circunciditis paruu-
los in sabbato, vt dum aliam legem feruare cupitis, sabbatum de-
struatis. Nunquam autem leges Dei sibi contrarie sunt, & pruden-
ter vbi discipuli sui argui poterat transgressionis, & Achimelech,
& Daud dicit exempla sciantes: veram autem & absque necessi-
tate obtemperare sabbati, prævaricari non in ipsos referunt, qui calum-
nia. 5. 6. 11

¶ R. T. Quare aut per lati labebato eos du-
bit, nisi quia volebat soluere sabbatū? vo-
lumper, ideoq; non sine causa id soluit, sed
nabilem, ut & legem cestri faciat; & legem
ie ut Iudeos mitiget, natura necessitatem
od dicitur. { Discipuli autem eius esurien-
ticas, & manducare} Quāmuis in peccatis,
lla sit excusatio, neq; enim occidens, ad sui
orem pretendere, neque qui adulterat, con-
villam aliam causam: hic tamen famem indu-
i accusatione liberat. H I E R O. Ut autem
imus, propter nimiam importunitatem,
habebant locum: & ideo quasi homines es-
tū spicas manibus confricant: & in eisdem
erioris indicium est, non preparatas epu-
im querentium. C H R Y. Tu autem ad-
ita erant oppressi, & nullam corporalium
contemnebant carnalem mensam & fame
amen desistebant Christo, nisi enim eos coge-
re, nequaquam hoc fecissent: quid autem Pha-
subditur: { Pharisæi autem vidētes, dixerunt

C. qd.

C A P V T X I I.

A sent eum. vnde sequitur. {Vt accusarent eum} quāmuis & ipsum
opus sufficeret si accusare volebant, sed & per verba volebant ca-
ptionem inuenire, maiores copiam argutionum sibi præparan-
tes. H I B R O. Et interrogant, vtrum licet curare sabbatis, ve si
non curauerit, crudelitatis aut imbecillitatis si curauerit tristis.

magis melior est homo oue? Ita
que licet fabbaris beneficium
fionis vitio eum accusent. A V G. de C6.
euan. Sed potest mo-

que fecit iabbatis veneracere.
Tunc ait homini: Extende ma-
num tuam. Et extendit, & resti-
tuta est sanitati, sicut altera.

B c Exeuntes autem Pharisei, con-
filium faciebant aduersus eum,
quomodo perderent eum. Iesus
autem sciens factum esse, ut
venit eho- &
m. & to curare? cum Mar-
cus, & Lucas illos po-
tius a Domino inter
rogatos esse phibeat.
Lc. 13. 14.

autem iecisis, iacebant inde, & iecuti sunt eum multi, & curauit eos omnes. Et p̄cepit eis, ne manifestum eum facerent, vt adimpleretur qđ dictum est p̄ Esajam Prophetā dicentem: Ecce puer meus, quem ego elegi, dilectus meus, in quo bene complacuit Licet sabbato benefacere, an male? Itaque intelligendum, qđ illi prius interrogauerūt Dominū. Si licet sabbato curare? deinde intelligens cogitationes eorum, aditum accusandi querentium constituit in medio il-

lum quem erat san-
tus, & interrogavit quæ Marcus & Lucas eum interrogasse cō-
memorant, & tunc illis racentibus, proposuit similitudinē de ove,
& conclusit, q̄ licet sabbato benefacere, vnde sequitur. {Ipse autē
dixit illis: Q̄ nis erit ex iohanne, vnde sequitur.

CHIERO. Vbi sic soluit propositam questionem, ut interrogantes auaritiae condemnaret. Si vos, inquit, in sabbato ouem, & aliud quodlibet animal in foueam decidens eripere festinatis, non animali, sed vestre auaritiae consulentes, quanto magis ergo hanc esse

qui multo melior est oue, debo liberare? R A B A. Competentia ergo exempli soluit questionem eorum, ut eos ostendat sabbatum violare in opere cupiditatis, qui eum violare arguant in opere charitatis legem male interpretantes, qui dicunt in sabbato a bonis feriandum, in quo a malis tamen feriendum est. Vnde opus seruile non facietis in eis. hoc est p[ro]m[issio]n[is], sic in aeterna requie a malis tamen feriabitur: non a bonis. A V G. de Con. euani. Proposita autem similitudine de oue concludit, quod licet sabbato benefacere dicens. { Itaque licet sabbatis benefacere. } C H R Y. Intende autem qualiter vana ex-

D culationis de solutione sabbati inducit, sed quia iam insanabiliter
agrotabat ad opus pcessit. vnde sequitur. { Tunc ait homini: Ex te
de manu tua, & extendit, & restituta est sanitati, sicut altera.
H I E R O. In euangelio quo vtuntur Nazarei, & Hebionite, qd
nuper in carcere laborauit.

Imper in gratum de hebreico sermone transstulimus, & quod vocatur a plerisque Matthaei authenticum, homo iste qui aridam habet manum, cementarius scribitur, istiusmodi vocibus auxilium praecans. Cementarius eram, manibus viatum queritans, praecor te Iesu, ut mihi restitucas sanitatem, ne turpiter mendicem cibos. R A B A. Sabbatis autem praecipue docet, & operatur Iesus non solum propter spirituale sabbatum, sed etiam propter celebriorem populi conuentum, querens salutem omnium. H I L A. Mystice autem post redditum de segete, ex qua iam Apostoli fructus satiatis acceperant, ad Synagogam venit iam illic messis suæ opus paratus, quia plures postmodum vna cum Apostolis extiterunt, qui curabantur. H I E R O. Usque autem ad aduentum Domini Salvatoris arida manus in Synagoga Iudeorum fuit, & Dei opera nobis febant in ea. Postquam autem ille venit in terras, redditæ est in Apostolis creditibus dextera & operi pristino restituta. H I L A. Cura ratio autem omnis in verbo est, & mecum sumus.

Et huius manus in verbo ei & manus licet altera redditur. I. hi-
milis ministerio Apolorum in, officium dādæ salutis efficit, docetq;
Pharisæos ægre ferre non oportere operationem humanæ salutis in
Apolis, cum ipsis ad officij eiusdem ministerium manus sit reforma-
da si credant. R A B A. Vel aliter. Homo qui habebat manum arti-

dam humanum genus indicat, sterilitate boni operis arefactum p
manum ad pomū extensam, quam sahauit manus innocens in cru
ce extensa: & bene manus in Synagoga erat arida, quia vbi maius
donum scientiæ, ibi grauius est inexcusabilis noxæ periculum. Sa
nanda autem manus arida iubetur extendi, quia infrafruofæ debilitas
animæ nullo melius ordine, q̄ eleemosynarum largitate curatur.
Habebat autem hoino dexteram manum languidam, quia ab eleæ
mosinis torpebat, sinistram sanam, quia suæ utilitati intendebat.
Sed veniente Domino, dextra sanatur, vt sinistra, quia quod con
gregauerat, aude modo diffribuit, cheriuit.

C H I L A. Inuidia facti Pharisæos commouet, quia contuentes hominem in corpore, Deum in operibus non intelligebant. **VII** de dicitur. {Exeuntes autem Pharisæi consilium faciebant aduersus eum: quō eum perderent. {**R A B A.** Exeuntes dicit, quia